‘நூலகங்கள் உருவாக்கி வாசிப்பை வளர்க்கும் இயக்கம்’

சேப்பாக்கம் -திருவல்லிக்கேணியில் மாணவர் வாசகர் சந்திப்பு!

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் நூற்றாண்டையொட்டி கழக இளைஞர் அணி சார்பில் தமிழ் நாடு முழுவதும் அனைத்து சட்டமன்றத் தொகுதிகளிலும் ‘கலைஞர் நூலகம்’ அமைக்கப் பட்டு வருகிறது. இதுவரை 100 கலைஞர் நூலகங்கள் திறக்கப்பட்டு, பள்ளிக் குழந்தைகள் முதல் போட்டித்தேர்வுகளுக்கு தயாராகும் மாணவர்கள் வரை பலருக்கும் பயனுள்ள வகையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இதில் சேப்பாக்கம் திருவல்லிக்கேணி தொகுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கலைஞர் நூலகத்தில், கழக இளைஞர் அணி செயலாளர் மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களின் வழிகாட்டுதலில், கோடை விடுமுறையைப் பயனுள்ளதாக்கும் வகையில் கலைஞர் நூலக மாணவர் வாசகர் சந்திப்பு, வட்ட வாரியாக நடைபெற்று வருகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக 02-06-2025 அன்று 115 (அ) வட்டத்திற்கான மாணவர் வாசகர் சந்திப்பு, சென்னை மேற்கு மாவட்ட இளைஞர் அணி சார்பாக நடைபெற்றது.

கழக இளம் பேச்சாளர் மு.மு.முஸ்தக் கலந்துகொண்டு, நூலகத்தின் அவசியம் குறித்து மாணவர்களிடையே பேசினார். “எப்போது கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் நூலகங்கள் மீது தனிக்கவனம் செலுத்தும். பேரறிஞர் அண்ணாவின் நூற்றாண்டில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் கோட்டூர்புரத்தில் நூலகம் அமைத்தார். தற்போது அவரது நூற்றாண்டில் திராவிட மாடல் நாயகர் மதுரையில் நூலகம் அமைத்துள்ளார். அதேபோல இளைஞர் அணி செயலாளர் 234 சட்டமன்றத் தொகுதிகளிலும் நூலகம் அமைத்து வருகிறார். ஏனெனில் எழுதி வளர்ந்த இயக்கம் நமது இயக்கம். வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் மற்றெந்த இயக்கத்தையும் விட நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது தலைவர்களான தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, முத்தமிழறிஞர் கலைஞரை வாசியுங்கள். குறிப்பாக, பெரியார் எழுதிய ‘இனிவரும் உலகம்’, அண்ணா எழுதிய ‘ஆரிய மாயை’ போன்ற நூல்களை வாசியுங்கள்” என்று மாணவர்களிடம் பேசினார்.

வருகை தந்த மாணவர்களுக்கு நிகழ்ச்சியின் நிறைவில், முத்தமிழறிஞர் பதிப்பகத்தின் வெளியீடான

‘திராவிடப் போராளிகள்’, ‘இடம் பொருள் கலைஞர்’, ‘கலைஞர் இயக்கவியல்’ நூல்கள் வழங்கப்பட்டன.

சென்னை மேற்கு மாவட்ட இளைஞர் அணி அமைப்பாளர் வழக்கறிஞர் ப.பிரகாஷ், துணை அமைப்பாளர் வி. தினேஷ் குமார், திருவல்லிக்கேணி பகுதி அமைப்பாளர் எம்.ஏ.சஜ்ஜாத், பகுதி துணை அமைப்பாளர்கள் புருஷோத்தமன், ஆர்.விக்னேஷ் உள்ளிட்டோர் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டனர்.

கழகத் தலைவர் - முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் பிறந்த நாளையொட்டி

அன்னம் தரும் அமுதகரம் 103 வது நாள்!

கொளத்தூர் கிழக்குப் பகுதியில் – வ.முரளிதரன் – ஏ.நாகராசன் உணவு வழங்கினர்!

சென்னை, ஜூன் 3 - முதலமைச்சர் அவர்களின் 72வது பிறந்த நாளை முன்னிட்டு சென்னை கிழக்கு மாவட்ட திமுக சார்பில், 2025 பிப்ரவரி 20ஆம் தேதி முதல், 2026 பிப்ரவரி 19ஆம் தேதி வரையிலான 365 நாட்களும், நாள் ஒன்றுக்கு 1000 நபர்களுக்கு காலை உணவு வழங்கும் சிறப்புமிகு “அன்னம் தரும் அமுதக்கரங்கள்” மாபெரும் திட்டத்தின் 103 ஆம் நாளான - கழகத் தலைவர் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களின் இனிய பிறந்த நாளை முன்னிட்டு நேற்று (02.6.2026) கொளத்தூர் கிழக்கு பகுதி: 1) வட்டம் 67 அ தீட்டி தோட்டம் ஆறாவது தெரு நித்யா டீ கடை அருகில். 2) வட்டம் 67 மதுரை சாமி மடம் (உருது பள்ளி அருகில்) சென்னை ஆகிய பகுதிகளில் அமைச்சர் பி.கே.சேகர் பாபு “தமிழ்நாட்டு நலன்களையும், எதிர்காலத்தையும் யாருக்காவும், எதற்காகவும் விட்டுத்தரமாட்டோம். தமிழ்நாட்டின் உரிமைகளுக்காக ஒன்றுபட்டு போராடுவோம். தமிழ்நாடு போராடும்,தமிழ்நாடு வெல்லும் - இதுதான் ஒரே இலக்கு!” என்ற உறுதிமொழியை ஏற்று பொதுமக்களுக்கு காலை உணவு வழங்கினார்கள்.

இந்நிகழ்ச்சியில் ஐ.சி.எப்.வ. முரளிதரன், எ.நாகராசன், கே.சந்துரு, சி.மகேஷ்குமார், தேவஜவகர், சரிதா மகேஷ்குமார், எஸ்.பன்னீர்செல்வம், துரைகண்ணன், ம.அசோக்குமார், ஆர்.எஸ். சித்திக், எஸ்.தனசேகர், கே. சாரதா, D.யோகப்பிரியா, என்.தாவூத் பீ, P.அமுதா, சி.ஸ்ரீதணி, வட்ட கழக செயலாளர்கள்: P.ஊமைத்துரை, கே.பி.ஆதவன்மணி, என். பொன்முடி, கே.ஜார்ஜ்குமார், பி.டி.சி.எஸ்.ரவி, பா.அன்பரசு, டி.சந்திரசேகர், எஸ்.முருகன், எம்.பி.தமிழ்ச்செல்வன், என்.சௌந்தர், என்.பவுல்ராஜ், என்.இராமச்சந்திரன், எம்.ஜெ.சி.பாபு, பி.அதிபதி. ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்: சொ.வேலு, S.முரளி, R. ராஜன், K.R.அபரஞ்சி, அசோக் ஜெயின், P.விஜயகுமார், ம.அசோக்குமார், L.சம்பத்குமார், க.பா.பிரதீப்குமார், அன்பரசன், ஆதவன் மற்றும் கழக நிர்வாகிகள் முன்னோடிகள் கலந்து கொண்டனர்.

உடன்பிறப்பே... உணர்வு கொள்!

தமிழ் அன்னையை காத்த தாயுமானவனே!
எங்களுக்கு தமிழ் உணர்வை ஊட்டிய
அள்ள அள்ளக் குறையாத அட்சய பாத்திரமே!
எங்களின் தமிழ்த் தாயே
தங்களின் பிறந்த நாளில் வணங்குகிறோம் உம்மை
வாழ்த்திடுக எங்களை
தமிழினமே உணர்வு கொள்
ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் எனும்
அண்ணாவின் வாக்கே நமக்கு வேதவாக்கு !

அவ்வழியில் அமைதிப் பூங்காவாய் தமிழகத்தை
வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கிறது நமது கழக அரசு !
அன்று உலகத்திற்கே வழிகாட்டியது தமிழினம்!
இன்று இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டி வருகிறது.

தொழில்துறையில் முதன்மை !
கல்வித் துறையில் முதன்மை !
பொருளாதார வளர்ச்சியில் முதன்மை + அதுவே நமது தனித்திறமை ’
அதைக் கண்டு பொறாமையுற்ற அறிவிலிகள்
மோதிப் பார்த்தார்கள் இயலவில்லை!
முட்டிப் பார்த்தார்கள் முடியவில்லை!
பின்வாசல் வழியாக புகுந்து இருக்கிறார்கள்.
அதை உணர்ந்திடு தமிழினமே

என் உடன்பிறப்பே
கவனத்துடன் உணர்வு கொள்.
நம் இனத்தை காத்திட நம் நிலத்தைப் பாதுகாத்திட
சொல்வதைச் செய்வோம் ! செய்வதைச் சொல்வோம்!
எனும் வழி வகுத்துத் தந்த
தாங்கள் செய்ததை இந்நாளில் நினைத்துப்
பார்த்தால் மனது இனிக்கிறது,

தங்களை, இந்த மானிட உலகமே வாழ்த்துகிறது.
பெண்களுக்கு சொத்தில் சரி பங்கு தர சட்டம் இயற்றினீர்கள்.
ஜீவகாருண்ய வழியில் தலைவனாக,
திரு பட்டத்தை திருநங்கைகளுக்கு வழங்கினீர்கள்.
மாநிலம் எங்கும் பெண்கள் கல்லூரியை நிறுவினீர்கள் !
ஊர்கள் தோறும் அறிவுக் கண் திறக்க
நூல் நிலையங்களை உருவாக்கினீர்கள்!

தங்கள் பிறந்த நாளில் உயிர்ப்புடன், உறுதி ஏற்கிறோம்.
இனி தன்மானச் சிங்கங்களாய் உணர்வுடன்,
எழுச்சிப் பணிகளை செய்வோம்.
ஏற்றங்களை தமிழ்நாட்டிற்கு தந்து கொண்டே இருப்போம்.
உடன்பிறப்பே!
களத்தில் தயாராக நில்.
காலம் கனிந்து விட்டது உன் உணர்வை காட்டிடு,
உணரட்டும் எதிர்ப்போர்
தமிழ் வாழ்க,
வெல்க தமிழகம்!
உணர்ச்சிமிகு மகிழ்ச்சியுடன்.

திருமதி. ஓவியம்
நமது திராவிட இயக்கம்.

ஈடு இணையிலா இலக்கியப் பெருவேந்தர் “முத்தமிழ் அறிஞர்” கலைஞர்!

தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்
நின்றால் பொதுக் கூட்டம்,
நடந்தால் ஊர்வலம்,
பேசினால் மாநாடு! என்று
மதிப்பிற்குரிய அண்ணன் துரைமுருகன் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள்.

தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்
உதிர்த்தால் பொன்மொழி,
உரையாடினால் கவிதை,
உரையாற்றினால் காவியம்! என்று முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான் முரசொலியில் எழுதினேன்.

உண்ணும்போதும், உலவும்போதும், உறங்கும்போதும், எண்ணும்போதும், எழுதும்போதும், இயங்கும்போதும்,
“தமிழ்! தமிழ்” என்றே வாழ்ந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்,

கவியரங்குகளில் மட்டுமல்ல!
சகஜமாக மற்றவர்களுடன் உரையாடும் போதும்,
மேடைகளில், சட்டமன்றில், மணவிழா உள்ளிட்ட குடும்ப நிகழ்வுகளில் உரையாற்றும் போதும்,
நாடகம், திரைப்படங்களில் வசனம் எழுதும்போதும், கதை, கட்டுரைகள் வரையும் போதும், முரசொலியில் கடிதங்கள் தீட்டும் போதும்,

ஊடகவியலாளர்களின் உள்நோக்கம் நிறைந்த வினாகணைகளின் முனை முறிந் துப் போகும் வண்ணம் பதில் சொல்லும் போதும்,

அவரிடம் வெளிப்படும் வார்த்தைகளும், வாசகங்களும் கவித்துவம் நிறைந்ததாகவே விளங்கும்.

கவிதை என்ற பெயரில் பலர், உரைநடை எழுதிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், உரைநடையையும் கவித்துவமாக எழுதிக் குவித்தவர் தலைவர் கலைஞர். அதனால் தான் கலைஞரின் உரைநடைக்குக்
“கவிவசனம்” என்று பெயர்சூட்டினார் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்கள்.

18.11.1983 அன்று, புதுக்கோட்டை மாவட்ட முன்னாள் தி.மு.க.செயலாளர், அண்ணன் க.சிதம்பரம் அவர்களின் புதல்வி மாதவி திருமணத்தைக் காலையில் தலைமை தாங்கி நடத்தி முடித்து, மாலையில் பட்டுக்கோட்டை கம்பன் விழாவுக்காகத் தலைவர் கலைஞர் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஐயா மன்னை அவர்களும், அண்ணன் கோ.சி.மணி அவர்களும் வரவேற்று அழைத்துச்செல்லக் காத்திருந்தனர். மாவட்டச் செயலாளர் அண்ணன் பெரியண்ணன், அண்ணன் க.வீரையா, அண்ணன் கீரை. ஆ.தமிழ்ச்செல்வன் உள்ளிட்ட புதுக்கோட்டை மாவட்ட நிர்வாகிகள் தலைவர் அவர்களை வழியனுப்பத் தயாராக நின்றுகொண்டிருந்தோம். கார் அருகில் வந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்,

இருதரப்பினரையும் பார்த்து, அழகிய புன்சிரிப்பை உதிர்த்தவாறே,
“வருபவர்கள் உடன்வரலாம்!
வராதவர்கள் விடைதரலாம்!” என்று
கணீர் என்ற தனது காந்தக்குரலில் வெளிப்படுத்திய வாசகத்தைக் கேட்டு,

சுற்றியிருந்த தோழர்கள் கொட்டி எழுப்பிய கைத்தட்டல் ஓசையும், மகிழ்ச்சி ஆரவார ஒலிமுழக்கமும் வானைப்பிளந்தது.

1989 சட்டமன்றத் தேர்தலில் புதுக்கோட்டை மாவட்டம், குளத்தூர் தொகுதியின் கழக வேட்பாளர் நான்.

தலைவர் அவர்கள் முதற்கட்டத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தை முடித்துவிட்டுத் திருச்சியிலிருந்து சென்னை செல்லப் புறப்படும் வேளையில், தொடர்வண்டியில் அமர்ந்திருந்த தலைவர் அருகில் பணிவுடன் சென்று நின்றேன்.

என்னைப் பார்த்து “எவ்வளவு செலவு செய்வாய் தேர்தலில்?”என்று தலைவர் அவர்கள் கேட்டதும்,

“முடிஞ்சவரைக்கும் செய்யுறேன் ஐயா” என்றேன்.. அதாவது செலவு செய்யும் அளவுக்கு வசதி இல்லை என்னும் பொருளில்.

அப்படியே நான் சொன்ன பதிலுக்கு நேர் எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும்வண்ணம்,
“அப்படி எவ்வளவுயா முடிஞ்சு வச்சிருக்கே?”

என்று தலைவர் அவர்கள் கேட்டதும், அருகில் இருந்த ஐயா அன்பிலார், அருமை அண்ணன் நேரு அவர்கள் உள்ளிட்ட அனைவரும் சிரித்த சிரிப்பில் அந்த இரயில் பெட்டியே சற்றுக் குலுங்கி நின்றது.

கழக முப்பெரும் விழாக் கவியரங்கம் சென்னையில், கலைவாணர் அரங்கில், தலைவர் கலைஞர் தலைமையில். கவிஞர்களின் கவிதைப் பார்வையனைத்தும், தலைவர் அவர்களின் தலை வழுக்கையிலேயே மையம் கொண்டிருந்தது அந்தக் கவியரங்கில்.

நானும் இப்படிக் கவிதை பொழிந்தேன்.
“நிலைவழுக்கிப் போகாத
தலைவ னே, நீ
நேர்மைக்குச் சிறகடிக்கும்
வானம் பாடி!
தலைவழுக்கை அல்ல!
இது
தினமும் வந்து
தமிழன்னை முகம்பார்க்கும்
நிலைக்கண் ணாடி!”
என்று பாடி முடித்ததும்

பலத்த கரவொலி எழுந்தது.

தலைமை தாங்கியிருந்த தலைவர் அவர்கள், நான் கவிபொழிந்து முடித்த மறுகணமே ஒலிபெருக்கியைப் பிடித்து,

“ வண்ணக் கவிஞன்
கவிதைப் பித்தன்
வழுக்கையைப் படம்பிடித்தான்! என்
மனதில் இடம் பிடித்தான்!
அன்புத் தம்பி
கவிதைப் பித்தா,
அங்கென்ன வாழ்கிறது?.. உனக்கு
வழுக்கை ஏன்வந்தது?
எண்ணத் தால்.நான்
இளமையோ டுள்ளேன்!
இளநீர் வழுக்கைஇது!
ஏறட்டும் உனக்கும்அது!”

என்று பொழிந்து முடித்ததும், கலைவாணர் அரங்கமே அதிர்ந்துபோகும் வண்ணம் கைத்தட்டல் ஒலியும், சிரிப்பொலியும் கைகோத்துக் கொண்டதை அன்று கண்டு கேட்டு மகிழ்ந்தவர்கள் இன்றும் மறக்க முடியாது.

1996 ஆம் ஆண்டு கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரம்.

ஜெயின் கமிஷன் அறிக்கையில் வரும் சில வாசகங்களை ஆயுதமாகப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, இனப்பகைவர்கள், அன்றைக்கு ஓர் அம்மையாரின் தலைமையில், கழக ஆட்சியைக் கவிழ்க்கும் சதியில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

எந்த நேரமும் கழக ஆட்சி கவிழும் என்று சில ஏடுகளும் ஜோசியம் சொல்லிக் கொண்டிருந்த அந்த நேரத்தில், கலைவாணர் அரங்கில் கவியரங்கம்.

தன்னேரில்லாத் தமிழ்ப் பெருங்கவிஞர் அண்ணன் மு.மேத்தா அவர்கள் கவிபாட வந்து,

“ஓ..ஜெயின்!
உம்மால் தமிழன்னை நெஞ்சில் பெயின்!
அவள் கண்ணில் ரெயின்!”

என்பன போன்ற வரிகளை வழங்கிச் சென்றார். அடுத்து வந்த நான்,

ஆத்தா நினைத்தவுடன்
அவசரமாய் கலைக்க,இது
கூத்தா நல்லூரா?
கருப்பை என்றால்
கலைத்து விடலாம்! கலைஞர் என்னும்
நெருப்பைக் கலைக்கஒரு
நீர்க்குமிழி துள்ளுவதா?
தருப்பைப் புல்ஒன்று
இமயத்தைத் தள்ளுவதா?
செருப்பைத் தமிழ்மக்கள்
சேகரித்து வைத்துள்ளார்!.. அவர்
விருப்பத்தில் கைவைத்தால்
விபரீதம் உண்டாகும்!”

என்று கனல்கக்கும் கவிபொழிந்து முடித்தேன்.

கவியரங்கம் முடிந்ததும் கவிஞர்கள் அனைவரும் தலைவர் கலைஞர் அருகில் சென்று நின்றோம்.

“ கூத்தாநல்லூர் ஆத்தா பற்றிக்
கவிபாடிய கவிதைப் பித்தா!
எங்கே கவிஞர் மேத்தா?” என்றார் தலைவர்.

பின்னால் நின்றுகொண்டிருந்த அண்ணன் மேத்தா, தலைவர் முன்னால் வந்து நின்றார்.

“மேத்தா! உங்கள் கவிதை இன்று fine !
ஆங்கில வார்த்தைகளைக் கவிதையில் அதிகம் பயன்படுத்தியதால்
உங்கள் மீது போடவேண்டும் fine !” என்று

ஒரு போடு போட்டார். ஒரே ஆங்கில வார்த்தையை இரு பொருள்படத் தலைவர் அவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட கவிஞர்கள் மட்டுமல்ல! அருகில் நின்று கொண்டிருந்த அனைவருமே விலாவெடிக்கச் சிரித்து மகிழ்ந்ததை மறக்கவும் முடியுமோ?

ஈழத்தில் இனப்படுகொலை
(Genocide) நடைபெற்ற கொடிய நாட்கள்.

தங்கதுரை, குட்டிமணி, ஜெகன் போன்றவர்களின் கண்களைத் துப்பாக்கிகளின் கத்தி முனைகளால் பிடுங்கி எறிந்து, இந்தக் கண்களால்தானே தமிழ்ஈழத்தைக் காணத் துடிக்கின்றீர்கள் என்று சிங்களக் காடையர்கள் கொக்கரித்த நேரம்.

கடலில், படகில் தப்பித்து வந்த இலங்கைத் தமிழர்களைத் துரத்தி வந்து, கடலிலேயே துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு இரையாக்குகின்றன அந்தச் சிங்கள மிருகங்கள்! அந்தக் காட்சியைப் பொதுக்கூட்டமேடையில் விவரித்துக் கொண்டே வந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்,

“ படகே அவர்களின்
பாடை ஆனது!
கடலே சுடு காடானது”

என்று சோகம் ததும்பும் நிகழ்வைக் கூட கவிதை நயத்துடன் கூறிய கற்பனை அழகு எவருக்கு வரும்?

1996 தி.மு.க.ஆட்சிப் பொறுப்பில்.அன்றைய தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் மூப்பனார் அவர்கள் தலைமையில் கழகக் கூட்டணியில் இடம்பெற்றிருந்த நேரம். கழகத்திற்கும் தமிழ் மாநிலக் காங்கிரசுக்கும் விரிசல் ஏற்படுத்தும் விஷம எண்ணத்துடன் நிருபர் ஒருவர் தலைவர் கலைஞர் அவர்களிடம் பேட்டி ஒன்றில், இப்படிக் கேட்டார்.

“தி மு.க.வுக்கும், த.மா.கா.வுக்கும் இடையில் ஏதோ சிக்கல் இருக்கிறதாமே?”

கண்ணிமைக்கும் கணப்பொழுதில் தலைவர் கலைஞர் சொன்ன பதில் இதோ!

“ எனக்குத் தெரிந்து
திருவாரூருக்கும் நாகப்பட்டினத்திற்கும் இடையில்தான்
“ சிக்கல்” இருக்கிறது.
தி.மு.க.வுக்கும்
த.மா.கா.வுக்கும் இடையில் இல்லை!

கேள்வி கேட்ட செய்தியாளர் சிரிப்பு அடங்கவே நெடுநேரம் ஆனது.

வீரன் ஒருமுறைதான்
சாகின்றான்.
கோழை செத்துச் செத்துப் பிழைக்கின்றான் என்பீர்கள்!
ஒரு சிறு திருத்தம்...
வீரன் சாவதே இல்லை!
கோழை வாழ்வதே இல்லை! என்று எழுதிய தலைவர் கலைஞர்தான்,

“பிரபாகரன் உயிரோடு இருக்கின்றாரா?
இறந்து விட்டாரா?” என்று பத்திரிகையாளர் ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்கு,

“மாவீரர்களுக்கு
மரணமே கிடையாது!”
என்று உறுதி குலையாத பதிலிறுத்தார்!
வீழ்வது நாமாயினும்
வாழ்வது தமிழாகட்டும்!

என்னும் கலைஞரின் முழக்கம் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களின் நெஞ்சமெனும் கல்வெட்டில் நிலைத்துவிட்ட வரிகள் அல்லவா?

உறவுக்குக் கை கொடுப்போம்!
உரிமைக்குக் குரல்கொடுப்போம்!
என்னும் கவித்துவ முழக்கம்,

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கே உரிய சித்தாந்த உறுதிப்பாட்டின் தத்துவ விளக்கம் அல்லவா?

விவேகம் என்னும்
வெள்ளி முளைத்து,
சாதிப்பித்து எனும்
சனி தொலைந்தால்தான்
சமத்துவம் என்னும்
ஞாயிறு பூக்கும்!
என்பது சமத்துவபுர வாசகம் மட்டுமா?
சமூக நீதிக் காவியமல்லவா!
அண்ணா வழியில்
அயராதுழைப்போம்!
ஆதிக்கமற்ற சமுதாயம்
அமைத்தே தீருவோம்!
இந்தித் திணிப்பை
என்றும் எதிர்ப்போம்!
வன்முறை தவிர்த்து
வறுமையை வெல்வோம்!
மாநிலத்தில் சுயாட்சி! மத்தியில் கூட்டாட்சி!

கழகத்தின் உயிர்நாடிக் கொள்கைகள் என்று தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் நமக்கு வழங்கிச் சென்ற இந்த ஐம்பெரு முழக்கமே

மோனை நயம் குன்றாத முத்தமிழ்க் கவிதை தானே?

கீதாஞ்சலியினும் கீர்த்தி பெற்ற
உயிர்ப்புமிக்க கவிதையல்லவா,
பேரறிஞர் அண்ணாவுக்குத்
தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தன் கண்ணீரை மையாக்கித் தீட்டிய கவிதாஞ்சலி!

ஈடு, இணையில்லாத இலக்கியப் பெருவேந்தர்,

தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் நூற்றி இரண்டாம் ஆண்டு பிறந்தநாளை எட்டுத் திசையும்
கொண்டாடி மகிழும் இந்தத் தருணத்தில் மட்டுமல்ல! இனிவரும் அத்தனை நூற்றாண்டுகளிலும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தால், தலைமீது வைத்து அவர் கொண்டாடப் படுவார்!

ஆண்டுகள் ஆயிரம் உருண்டாலும்
அவரை நினைக்கும் மனிதகுலம்!
ஆருயிர்த் தலைவரை வணங்கும் நமக்கு
அறிவா லயம்தான் புனிதத்தலம்!
மீண்டும் ஒருமுறை பிறந்தாலும்
வேண்டிநிற் பேன்ஓர் அன்புவரம்!
மேலும் அவர்க்கே உடன்பிறப்பாய்
பிறக்க வேண்டும்நான் நூறுதரம்!

கவிச்சுடர்
கவிதைப் பித்தன்